

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Alkotmánybíróság	Ügyszám: 14/457-0/2019
1015 Budapest	Érkezett: 2019 MÁRC 19.
Donáti u. 35-45.	Példány: 1
A Nyíregyházi Járásbíróság útján	Kezelőiroda: [handwritten signature]
Melléklet	9 db

Nyíregyházi Járásbíróság	
Az ügy száma:	P. 20. 989/2016 / 74
Érkezett:	2019 FEBR 20.
Pld.	2 Mell. 4 + 3 db
Érk.módja:	postán / gyűjtőládába 6
	személyesen / e-mailen / faxon
aláírás	[handwritten signature]

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted]

[redacted] indítványozó Dr. Halmos Ügyvédi Iroda (4400 Nyíregyháza, Országzászló tér 1. I/13.) által képviselt [redacted] alperessel szemben folyt perben a Nyíregyházi Járásbíróság 25.P.20.989/2016/68. sz., és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Nyíregyházi Járásbíróság 25.P.20.989/2016/68. sz., és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítéletének Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdését.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

I.A) Pertörténet és tényállás ismertetése

A [redacted] el 2003. december 16. napján adásvételi szerződést kötöttem, mely szerint a 7666/1 hrsz. alatt nyilvántartott, a valóságban a [redacted] alapterületű ingatlan (telek) [redacted] tulajdoni illetőséget megvásároltam 5.956.200.-Ft összegben. A szerződésben rögzítésre került, hogy az eladó [redacted] gy társasházat fog építeni, melyből a II. emelet 4. számú lakás (49,21 m²), 3. sz. garázs, 1. sz. tároló tulajdonjoga fog megilletni. Az eladó vállalta, hogy a II. emelet 4. sz. lakás fölötti tetőtér beépítésére építési engedély módosítást megkéri az építési hatóságtól és szerkezetkészen beépíti 2.444.400.-Ft-ért. A lakásingatlan tetőtér nélkül számított építési költsége 8.528.720.-Ft, mely összeget határidőben a Kft-nek megfizettem. Az eladó a teljes tetőtér-beépítést is magába foglaló építési költség megfizetését követelte, attól eltekintve, hogy építési engedély módosítást a tetőtér beépítésére nem kért, azt szerkezetkészen nem építette be. Ezért a Debreceni Városi Bíróság előtt vételár hátralék megfizetése miatt (P.22.422/2006. sz. alatt) pert indított. A peres eljárásban én és a fiam [redacted] azaz jelen per alperesét hatalmaztuk meg 2006. szeptember 27. napján kiállított meghatalmazással a perbeli képviselőnk ellátására. Az én meghatalmazásomra 1.803.372.-Ft és járulékal iránti eljárás, míg a fiam meghatalmazására a hátralékos vételár megfizetése iránti eljárásban látja el a képviselőnket. Megbízási szerződés kötésére nem került sor.

Az alperes a 2006. szeptember 27. napján 4. sz. jegyzőkönyvben foglaltak alapján fel is vetette: „Építési engedély hiányában a tetőtér önálló egységként nem alakítható ki, annak forgalmi értéke ilyen módon nincsen, hanem ahogyan hivatkozta az adásvételi szerződés is az közös tulajdonba kerül.”

Majd a 2006. december 12. napján kelt beadványában már teljesen más véleményen van: „Amennyiben felperes valóban csak a beépítési lehetőséget értékesítette alperesek részére, úgy azt jogilag is nagyon aggályosnak kell minősíteni, mivel a beépíthető padlástér a társasház közösség közös tulajdona....Ebben a formában más tulajdonát értékesítette felperes.” Ezt követően ahogy a beadványa további részében is megfogalmazza saját álláspontját és nem az alperesekét: „Alperesi álláspont szerint azonban nem beépítési lehetőség jogilag aggályos értékesítéséről van szó, hanem építési engedély alapján a tetőtér szerkezetkész kialakításáról. Ebben a formában a jogügylet érvényes.”

A bíróság által kirendelt ██████████ szakértő a 2007. június hóban kelt szakértői véleményében a szerkezetkész állapot definícióba tartozónak vette a rendeltetési egységeket elválasztó falakat, és a lépcsőt is. A 2007. október 24. napján megtartott tárgyaláson ██████████ szakértő a szerkezetkész állapotból a rendeltetési egységet elválasztó falakat és a lépcsőt mégis kivette, hogy annak mégsem részei. Hogy miért is változtatta meg a véleményét a szakértő, ezzel kapcsolatban kérdést az alperes nem tett fel a tárgyaláson. Kérdése melyet feltett a lépéshanggátló szigetelés beépítési szükségességére vonatkozott.

Az építési engedély módosítás vizsgálatát az egész eljárás során mellőzte, pedig annak hiányában, nincs szerkezetkész kialakítás. A Debreceni Városi Bíróság 2008. június 12. napján kelt 55.P.22.422/2006/49. sz. ítéletének 13. oldalán hivatkozik:

„a létrejött szerződés érvénytelenségére nem, csak hibás teljesítésre hivatkoztak, ezért e körben bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt.”

Nincs építési engedély módosítás a tetőtér beépítéséhez.

„BH 1984.101:Ha a megállapodáshoz a hatósági engedélyre volt szükség, az abból fakadó jogvita eldöntése előtt tisztázni kell, hogy a felek az engedélyt megkapták-e. Annak hiányába ugyanis a felek megállapodására az érvénytelenség jogkövetkezményeit kell alkalmazni (Ptk. 215. § (3) bekezdés, 237. §, 238. §).”

Jelen peres eljárás során becsatolásra került 2013. október 4. napján kelt Őri János ü. építész és ép. szerk. szakértő szakértői véleménye, mely szerint a ██████████ illetve jogutódja az ██████████ építési engedély módosítást nem kért a lakásunk feletti tetőtér-beépítésére, így az önálló egység kialakítása nem történt meg. Sőt nem is lehetett az OTÉK 105. § (2) bekezdése alapján kérni sem, így a ██████████ még lehetetlen szolgáltatás nyújtására is vállalkozott.

A peres eljárás során a jelen per alperese, figyelmen kívül hagyva a mi érdekünket. Miért a hibás teljesítésre hivatkozott, miért nem arra, hogy a szerződés nem jött létre?

A munkáját úgy végezte el, hogy nem létező szerződés alapján más tulajdonát a padlást értékesítette a Kft és azt nekem a Debreceni Városi Bíróság 55.P.22.422/2006/49. sz. ítélete alapján 1.293.996.-Ft és annak késedelmi kamatát ki kellett fizetnem.

Fellebbezését a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Pf.20.967/2008/4. sz. ítéletében elutasította. A felülvizsgálati kérelmét a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VII.20.188/2009/6. sz. ítéletében a jogerős ítéletet hatályban fenntartotta. Indokolási részben:

„Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 272. § (2) bekezdésének megfelelően konkrétan nem jelölték meg azt a jogszabályt, amelynek megsértésére hivatkozva kérik a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, azonban a felülvizsgálati kérelem tartalma alapján megállapítható, hogy a bíróság által megállapított tényállást, a bizonyítékok mérlegelését kifogásolták.”

A kereseti kérelemben, illetve a kiegészítésekben részletesebben került bemutatásra [REDACTED] [REDACTED] alperes alapügyben végzett ügyvédi tevékenysége.

Nyíregyházi Járásbíróság 25.P.20.989/2016/68. sz. ítéletében a keresetem elutasításra került. A 2018. augusztus 29. napján kelt fellebbezésemet a Nyíregyházi Törvényszék. 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Mindkét bíróság az eljárási illeték megfizetésére kötelezett.

I.B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Nyíregyházi Törvényszék 2018. november 27. napján kelt 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítéletét 2019. január 11. napján vettem kézhez. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, felülvizsgálati kérelemmel a Kúria felé a Pp. 271. § (2) bekezdése alapján nincs helye, illetőleg az ügyben nem kezdeményeztem perújítást.

I.C) Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Nyíregyházi Törvényszék 2018. november 27. napján kelt 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítéletét 2019. január 11. napján vettem kézhez. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő a 60 nap megtartásra került.

Nyíregyházi Járásbíróság 25.P.20.989/2016/68. sz., és a Nyíregyházi Törvényszék. 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítélete álláspontom szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

II. Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II.A) Az alaptörvény megsértett rendelkezése

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miatt ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

Az Alkotmánybíróság a 24/2018. (XII.28.) AB határozatában megfogalmazta:

„(17) 2. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezése számos, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványt nevesített már. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság követelménye,

továbbá az észszerű időn belüli elbírálás. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes bírósági eljárás része az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége /lásd:22/2014. (VII.15.) AB határozat, Indokolás (49)/. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint amíg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog abszolút, azaz korlátozhatatlan, addig az egyes részjogosultságok más alapjogok vagy alaptörvényi értékek viszonylatában az szükségesség/arányosság kritériumrendszerében érvényesülnek /3223/2018. (VII.2.) AB határozat, Indokolás (27) azaz azok korlátozása adott esetben lehetséges.”

- A bírósághoz fordulás joga

Az Alkotmánybíróság 24/2018. (XII.28.) AB határozat Indokolás (18) megfogalmazta:

„ A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező a bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, véglegesen döntsön /3124/2015. (VII.9.) AB határozat, Indokolás (35)/. A 36/2014. (XII.18.) AB határozat ezzel összefüggésben visszautalt az 59/1993. (XI.29.) AB határozatra is, miszerint „ (a) bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelezettségeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére. (36/2014.(XII.18.) AB határozat, Indokolás (92)/.”

Esetemben a bírósághoz fordulás joga a kérelem befogadásáig terjedt. Ennek a pernek sem alanya sem alakítója nem voltam, inkább szenvedője, melyet panaszom további része is bizonyít.

- A bizonyítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a Nyíregyházi Járásbíróság köteles lett volna a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségeiről előzetesen tájékoztatni. Ennek az első tárgyalást követően több mint egy év eltelté után tett eleget a 2017. június 2. napján kelt 31-I. sz. végzésében.

„A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének a következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni BH+2007.1.23.”

Tájékoztatása tévesen történt, mivel a megbízási szerződés hiánya miatt annak tartalma bizonyításának terhét rám róta, az alperes helyett. Ugyanakkor az adott tájékoztatását a peres eljárás alatt nem változtatta meg azt annak ellenére sem, hogy az alperes is elismerte, hogy megbízási szerződés kötésére nem került sor.

Az 1/2009. (VI.24.) PK véleményben egyértelműen megfogalmazásra kerül, hogy a tájékoztatása során a bíróságnak a peres eljárásban milyen szabályokat kell betartania. Nyilatkozataimban előadtam, hogy a szerződés tartalmának bizonyítása nem engem terhel, mivel megbízási szerződést nem kötött velem az alperes, ezt figyelmen kívül hagyva 2018. március 6. napján kelt 56. sz. végzésében, illetve az ítélethirdetés napján megtartott tárgyaláson a 68. sz. jegyzőkönyv szerint is

ismételten a bizonyítást, hogy köztem és az alperes között megbízási jogviszony nem jött létre annak terhét ismét nekem rója fel. A bíróság a tájékoztatási kötelezettségének 1/2009.(VI.24.) PK véleményben megfogalmazottakat nem teljesítette. Tájékoztatása nem igazodott a per során a bizonyított tényekhez, a hivatkozott Kúriai Döntésben foglaltak ellenére, mivel a megbízási szerződést nem foglalta írásba az alperes, így a szerződés tartalmának bizonyítása a megbízottat, az alperest terheli (BH 2008.10.269).

A Nyíregyházi Törvényszék ítéletében megállapítja, hogy: „ Nem követett el eljárási szabálysértést a bizonyítási teher meghatározásakor sem. Egyediesítetten, a perben rendelkezésre álló bizonyítékok és a per állása figyelembevételével határozta meg a bizonyítási terhet, az megfelel a jogszabályoknak.”

- Fegyveregyenlőség elve

Az Alkotmánybíróság a 6/1998.(III.11.) AB határozatában a tisztességes eljárás elvével kapcsolatban kifejtette, hogy az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése, birtoklása „mindenképpen biztosítandó” jogok közé sorolható. Az eljárási garanciákból kiindulva a bíróság előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik. Ebből pedig az következik, hogy a peres eljárás során a felek mindegyike ugyanolyan mélységben és teljességben ismerhesse meg.

A bíróság Pp. 3. § (6) bekezdésében rögzített kötelezettsége nem egyszerűen az iratokba történő betekintés lehetővé tételét rendezi, hanem alapelvi szinten rögzíti, hogy a felek perbeli esélyegyenlőségének biztosítása a bíróságtól aktív szerepvállalást követel meg.

Az alperes képviselője, illetve a bíróság több esetben a tárgyaláson adta át az alperes nyilatkozatát (2016. 07.06., 2016. 10.19., 2017.11.10.,)

Az alperes kezdeményezése alapján került sor 2016. október 19. napján megtartott tárgyaláson folyamatban lévő peres eljárásaim vizsgálatára a káron szerzés tilalmának elvére történő hivatkozása miatt.

A bíróság feladata a jóhiszemű pervitel elvének biztosítása során a bíróság kötelezettsége: köteles megelőzni, megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt, amely ellentétes a jóhiszemű joggyakorlás követelményével, megvalósulása esetén köteles azt szankcionálni.

Az alperes jóhiszemű pervitel elvének biztosítása miatt a bíróság erre vonatkozó figyelmeztetése nem történt meg. Ezzel szemben peres eljárásaim bemutatása a rosszhiszemű pervitelre engednek következtetni.

A Nyíregyházi Törvényszék ítéletében megállapítja: „ Önmagában az, hogy a tárgyalást megelőzően érkezett alperesi beadványt a felperes részére a tárgyaláson kézbesítette, nem jelenti az 1952. évi Pp. 8. §-ának megsértését, mivel megfelelő határidőt biztosított arra, hogy a kézbesített ellenkérelemre vonatkozó nyilatkozatát a felperes megtegye.”

- A kérelemhez kötöttség elve

A polgári perjog egyik legfontosabb alaptételét, a kérelemre történő eljárás elvét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) az alapelvei között 3. § (1) bek.

rögzíti. Ez az elv a felet megillető rendelkezési jog eljárásjogi vetülete: mindenkinek szabadságában áll anyagi jogainak eljárási érvényesítése, a bíróság igénybevétele, az eljárási rend által biztosított peres eljárás keretei között. Polgári perben az igényérvényesítés a jogszabály által (Pp. 121. § (1) bekezdés alapján meghatározott keresetlevéllel történik. Az érvényesített igény alapja a (Pp.121. § (1) bek.) foglaltakra figyelemmel az érvényesíteni kívánt jog, és annak alapjául szolgáló tények és azok bizonyítékainak feltüntetése. Ezek – mint kötelező tartalmi elemek- nélkül a keresetlevél be sem fogadható, az tárgyalás kitűzésére és így érdemi vizsgálatra nem alkalmas.

A Debreceni Járásbíróság 2016. március 4. napján kelt keresetemet 9 db levélben a bírósági eljárásnak megfelelően kiegészítettem, az abban érvényesíteni kívánt jogot a 2.220.836.-Ft nem vagyoni kárigényt és annak alapjául szolgáló tényeket előadtam és bizonyítékaimat csatoltam.

A Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában- a felek által előterjesztett kérelemhez és jognyilatkozathoz kötve van (kérelemhez kötöttség elve), amely azt jelenti, hogy a bíróság a per folyamán olyan kérdésben, amelyre vonatkozóan a felek nem terjesztettek elő kereseti kérelmet, ellenkérelmet stb. nem dönthet. A kérelemhez kötöttség lényeges perbeli megnyilvánulása a túlterjeszkedés tilalma, amely azt jelenti, hogy a bíróság nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetve ellenkérelmen (Pp. 215. §). Az ítélet indokolása sem terjeszkedhet túl a kérelmen (BH 1994.272.), nincs lehetőség arra, hogy a bíróság az indokolásban a perben nem érvényesített igény tekintetében megállapításokat tegyen (BH 2018.5.150.).

A Nyíregyházi Járásbíróság ítéletében túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, illetve az ellenkérelmen. Az alperes beadványaiban nem sorolja fel, hogy hány tárgyaláson jelent meg és milyen beadványokat adott be a Debreceni Városi Bíróság előtt P.22.422/2006. számú peres ügy kapcsán. A bíróság ettől eltekintve tételesen felsorolja a tárgyalások napjait, illetve azon részt vett jogi képviselő nevét. Felsorolja továbbá az alperes által beadott beadványokat, felsorolásában így feltünteti a meghatalmazás benyújtását, a fellebbezést és a felülvizsgálati kérelmet is. Azt nem mutatja be, hogy az alperes beadványai „milyen eredményt” értek el a peres eljárásban.

A Nyíregyházi Járásbíróság ítéletében bemutatja az alperes peres eljáráson kívül végzett tevékenységét, mely nem szerepelt a kereseti kérelmemben.

A bíróságnak a peres eljárásaim bemutatásával milyen célja volt, az nem derült ki az ítéletből. Mivel nem úgy mutatja be, hogy a káron szerzés tilalma megvalósult-e ezek alapján vagy sem.

A Nyíregyházi Törvényszék véleménye: „ Nem terjeszkedett túl az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen és ellenkérelem korlátain akkor, amikor a Debreceni Járásbíróság 55.P.22.422/2006. számú peres eljárás során beszerzett és ismertetett iratai alapján állapította meg az alperes által a perben kifejtett munkát.”

- A szabad bizonyítás elve

Pp. 3.§ (5) „ Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.”

Meghatározott bizonyítási eszköz alkalmazását illeti, egyetlen kötelező előírást tartalmaz a Pp., amikor kimondja, ha a perben jelentős tény vagy körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki (Pp. 177. § (1) bek.) Több esetben kértem írásszakértő kirendelését, melynek feladata lett volna egyrészt annak eldöntése, hogy Mátészalkán vagy Fehérgyarmaton kerestem-e fel az alperest, mivel az alperessel ellentétes véleményen voltunk, melyet a 677693 sz. bevételi pénztárbizonylat kiállítója igazolt volna. Másrészt bizonyította volna, hogy 2016. július 4. napján kelt ügyvédi meghatalmazást a Dr. Halmos Ügyvédi Iroda részére nem az alperes írta alá.

„ A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint: A bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.” Ez a szabály a szabad bírói mérlegelést fogalmazza meg, mely a szabad bizonyítás elvének része. A bizonyítékok szabad mérlegelése a közvetlenség elvével szoros összefüggésben áll. Ez utóbbi alapelvől fakad ugyanis, hogy a bíró „csak az általa észlelt tényekre és bizonyítékokra alapítottan hozhatja meg a döntését. A bíróságnak eredeti forrásokból kell az ismereteit megszereznie és a személyes észlelése, valamint közvetlen benyomásai alapján kell álláspontját kialakítania” (Kengyel Miklós: Magyar polgári eljárásjog. Osiris Kiadó, Budapest, 2012, 84. o.). (3027/2018.(II.6.) AB határozat Indokolás (43).)

Ugyanakkor a 19/2015.(VI.15.) AB határozatban kifejtettek szerint: „ nem kívánja elvégezni a bizonyítékok újbóli (jogi értelemben vett) mérlegelését, ez a hatóságok és a rendes bíróságok feladata. Alaptörvényből fakadó funkcióját viszont úgy tudja a konkrét ügy kapcsán betölteni, ha rámutat: olyan, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőket hagyott figyelmen kívül a Bíróság, amely tény önmagában a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta. „

A keresetemben előadtam, hogy [REDACTED] alperes a Debreceni Járásbíróság előtt P.22.422/2006. számú peres eljárásban nem az én érdekeimet képviselte, amely peres veszteséget eredményezett. A Nyíregyházi Járásbíróság ezt a tényállást és a becsatolt bizonyítékokat döntése során figyelmen kívül hagyta, ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértette.

A bíróság szabad mérlegelési jogkörben eljárva sem tehet azonban a perben rendelkezésre álló adatokkal ellentétes megállapításokat. Azért sem mert a rendes bíróságok által hozott ítéletekkel szemben egy törvényességi feltétel a Pp. 221. § (1) bekezdésében részletezett indokolási kötelezettség, mely szerint: „ Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett.

A tisztességes eljáráshoz való jognak része az indokolt bírói döntéshez való jog. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában vizsgálta az egyedi bírósági döntések indokolási kötelezettségének minimális, az eljárás tisztességességéhez tartozó követelményeit. Az Alkotmánybíróság irányadónak tekintette az Emberi Jogok Európai Bírósága indokolt bírósági döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát. Mindezek alapján:

„ Az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdésben rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti nevezetesen azt, hogy a döntésének

indokairól az eljárás törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárás szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárás szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárás törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”/Indokolás (34)/

A Nyíregyházi Járásbíróság nem indokolja meg, hogy az általam felvetett és bizonyított tényállást miért nem vizsgálta, miért hagyta figyelmen kívül, arról ítéletében nem adott számot.

Ítéletében hivatkozik: „ A per során – az alperesi bizonyítottság esetén – a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes nem megfelelő perbeli képviselő ellátása következtében őt, mint haszonélvezőt kár érte, s ennek összegszerűségét is bizonyítania kellett volna, valamint azon körülményt, hogy a bekövetkezett kára az alperes magatartására vezethető vissza. Az eljárás során felperes e körülményeket nem bizonyította.”

„A bizonyítatlanság következményeit a bíróság jogszerűen akkor vonhatja meg, ha a bizonyítandó tényekről adott tájékoztatása igazodott a felek per során változó nyilatkozataihoz (1952. évi III. tv. 3. § (3) bek.)/ BH 2015.4.107/”

Ítéletében hivatkozik a régi Ptk. 324. § (1) bek., 327. § (1) bek., 474. § (1) bek., Ütv. 10. § (1), 23. § (1) és (2) bekezdésére, de ítélete nem a valós tényálláson és jogszabályon alapul.

A szakértő kirendelésre vonatkozóan a bíróság: „ a felperes szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította, mivel annak lefolytatása a perbeli jogvita érdemi elbírálására nincs kihatással arra figyelemmel sem, hogy az alperes jogi képviselőjének eljárását nyilatkozatával megerősítette, jóváhagyta.”

Kifejtettem a nyilatkozataimban, hogy ez a hamis aláírással megvalósul a magánokirat-hamisítás, mivel nem az írta alá, akit feltüntettek (BH+2014.11.479). Az okirat hamis volta szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az okirat tartalma megfelel-e a valóságnak (BH 2012.12.281).

Az ügyvédi meghatalmazás a peres félnek a bíróság, illetve az ellenérdekű féllel szembeni képviselőtére, a peres fél helyett és nevében történő eljárásra jogosítja fel a jogi képviselőt. Az ügyvédi meghatalmazásnak megvannak a szigorú formai és tartalmi előírásai, amelyek megtartása és azok megtartásának az eljáró bíróság által történő vizsgálata a peres felek jogos érdekeinek védelmét szolgálja. A Pp. 69. § (2) bekezdése szerint: „ Az írásbeli meghatalmazást közokiratokba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba (195., 196. §) kell foglalni. Az ügyvédnek adott meghatalmazáshoz, ha azt a fél saját kezűleg írta alá, tanúk alkalmazása nem szükséges; az ügyvédi meghatalmazásra egyebekben az erre vonatkozó külön jogszabályok irányadók.”

A bíróság inkább elfogadta az én nyilatkozatomat az alperesével szemben, hogy a mátészalkai irodájában kerestem fel, csak, hogy ne kelljen írásszakértőt a perbe bevonni, aki hivatalosan is megállapította volna, hogy a meghatalmazáson nem az alperes aláírása szerepel.

A bíróságnak a Pp. 72. §- a alapján: „A meghatalmazott képviseleti jogosultságát (67–69. §) a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja.”

Az alperes személyesen 2017. szeptember 15. napján megtartott tárgyaláson a 37. sz. jegyzőkönyv szerint, sem írásban nyilatkozatot arra vonatkozóan nem tett, hogy a jogi képviselőjének eljárását jóváhagyta, illetve megerősítette volna.

197. § (1) A magánokirat valóságát csak akkor kell bizonyítani, ha azt az ellenfél kétségbe vonja, vagy a valóság bizonyítását a bíróság szükségesnek találja.

A hivatkozott Pp. 197. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak a szakértőt ki kellett volna rendelnie, mivel a meghatalmazáson az aláírás valóságát kétségbe vontam. Így mai napig nem bizonyított, hogy az alperes írta-e alá a meghatalmazást, annak ellenére, hogy a bíróságnak hivatalosan is vizsgálnia kellett volna. Úgy hozta meg ítéletét, hogy az alperes képviselőt tanúsító meghatalmazás alapján tett jogi képviselő nyilatkozata joghatályosnak tekinthető-e nem bizonyított, mely alapján az elsőfokú bíróság ítéletének törvényessége ez által is megkérdőjelezhető.

A Nyíregyházi Törvényszék ítéletében: „ Jogszerű volt az, hogy a felperes szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát elutasította, mivel a felperes olyan körülményre kérte a szakértő kirendelését, ami nem a perbe vitt jogra, hanem abban relevanciával nem bíró alperesi és jogi képviselője közötti meghatalmazásra vonatkozott, és az elsőfokú bíróság eljárását érintette.”

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozat (31) indokolásában kifejti: „ A Bíróság ugyanakkor elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben (Helle v. Finnország, 20772/92., 1997. december 19., § 60., Karakasis v. Görögország, 38194/97., 2000. október 17., § 27., Boldea v. Románia, 19997/02., 2007. október 15., § 30., Tacquet v. Belgium, 926/05., 2010. november 16., § 91., legutóbb megerősítve: Vojtechová v. Szlovákia, 59102/08., 2012. szeptember 25., § 35.)”

A Nyíregyházi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Tekintettel másodlagos fellebbezési kérelemre a másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy fennállnak-e az ítélet hatályon kívül helyezésének az 1952. évi Pp. 252. § (2) bekezdésébe írt feltételei, azaz az elsőfokú bíróság eljárása során követett-e el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemi elbírálására kihatással volt, és amely miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.

Az egyes részjogosítványoknál bemutatott véleményén kívül a Nyíregyházi Törvényszék ítélete nem foglalt állást. Egyedül a Ütv. 23. § (2) bekezdését érintette még.

Az elsődleges kereseti kérelmemet, az elsőfokú ítélet megváltoztatását a Nyíregyházi Törvényszék nem vizsgálta. Egyetlen egy mondatban fogalmazta meg a véleményét: „ A felperes fellebbezésében olyan érvet, amely az ítélet megváltoztatására vezetne, nem hozott fel.

Ítéletében akár csak az elsőfokú bíróság az általam bemutatott alperes munkáját nem vizsgálja, illetve annak mellőését nem indokolja.

Kifogást nyújtottam be a Nyíregyházi Járásbíróság ellen, melyet a Nyíregyházi Törvényszék 2018. június 13. napján kelt I.Pkk.20.741/2018/5. sz. végzésében elutasított, melyet a fellebbezésemben továbbra is fenntartottam, melyet a Nyíregyházi Törvényszék ítéletében nem vizsgálja.

A másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kell (és lehet) döntenie, ennek figyelmen kívül hagyása a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos eljárásbeli hiba (BH 2017.2.61.).

Ezzel nemcsak a már hivatkozott Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) határozatából idézetteknek nem tett eleget az Nyíregyházi Törvényszék, hanem a sérelmezett első fokú döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslattal szemben az alapvető követelményt sem teljesítette. A fellebbezésben megfogalmazottak vizsgálata nélkül, valódi magyarázattal nem szolgáló indokolással utasította el a fellebbezésemet és hagyta jóvá az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták, hanem akkor is ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák meg, ezáltal üresítve ki, illetve téve formálissá a jogorvoslathoz való jogot (14/2015.(V.26.) AB határozat Indokolás (31).

- A bírói függetlenség és pártatlanság követelménye

Jelen ügyben az eljáró bíróságok az alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekre csak hivatkoztak, annak előírását viszont figyelmen kívül hagyták, így azt önkényesen értelmezték.

„ Ezzel Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a meghozott döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt. Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta: „(a) bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel /Indokolás (23).” Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére /Indokolás (29)/. Tehát a contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (contra constitutionem) (Id.3280/2017. (XI.2.) AB határozat, Indokolás (38). „ 23/2018. (XII.18.) AB határozat.

A Nyíregyházi Járásbíróság ítéletében a Ptk 474. §-a alapján megállapítja: „ A kommentári magyarázat szerint a meghatalmazás és a megbízás nem azonos fogalmak. A megbízás valamely ügy ellátására vonatkozó, képviseleti jogot nem adó, a megbízó és megbízott között belső viszonyt létesítő szerződés. A meghatalmazás viszont jognyilatkozat tételére feljogosító, tehát képviseleti jogot adó, s harmadik személyhez intézett egyoldalú jognyilatkozat. Ebből következően a megbízottnak a megbízási szerződés alapján kötelessége az ügy ellátása, a meghatalmazott viszont pusztán a meghatalmazás alapján csak jogot szerez a képviselet ellátására. A gyakorlatban a meghatalmazás legtöbbször megbízással párosul. Ha a megbízás teljesítése jognyilatkozatok tételével jár

szükségképpen együtt, a megbízást – ha csak az eset körülményeiből más nem következik – olyannak kell tekinteni, mint amely a meghatalmazást is magába foglalja. A bíróság álláspontja szerint a jelen per felperese által 2006. szeptember 27. napján az alperes részére adott ügyvédi meghatalmazás megbízással is párosult. „

A hivatkozott Ptk. 474. §-a megbízási szerződésre vonatkozik, mely esetünkben megkötésére nem került sor, tehát nem létezik. A peres eljárás során én és a fiam meghatalmazást írtunk alá, mely a Ptk. 222. §-a értelmében jognyilatkozat tételére feljogosító, képviseleti jogot keletkeztető kifelé szóló egyoldalú jognyilatkozat. A Ptk. 223. § és 474. §-a azonos szabályt állít fel a meghatalmazáshoz, illetőleg a megbízáshoz olyan alakszerűségek szükségesek, mint amelyeneket a jogszabály a megkötendő szerződésre előír stb. (BH 1995.10.571).

Beadványaimban, a tárgyaláson is kifejtettem, hogy megbízási szerződést az alperessel nem kötöttünk. Ezt az alperes a 2017. szeptember 15. napján megtartott tárgyalásról készült 37. sz. jegyzőkönyvben el is ismer. Ha az ügyvédi megbízást nem foglalják írásba, a szerződés tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli (BH 2008.10.269). Ezért a bizonyítási kötelezettség nem engem terhel, a bírósági állásponttal ellentétben, hanem az alperest, hogy megbízása mire terjedt ki és annak teljes mértékben eleget tett-e. A BH +2009.2.85 Kúriai döntés szerint: „Az ügyvédi megbízási szerződés létrejöttéhez az ügyvédekről szóló törvényben írt kérdésekben való megállapodásra van szükség. A meghatalmazás aláírása önmagában nem bizonyítja a megbízási jogviszony érvényes létrejöttét (1198. évi XI. tv. 23. § (1) és (2) bek., Pp. 235. § (1) bek.)”.

Az Ütv. 23. § (1) bekezdését a Nyíregyházi Járásbíróság álláspontja szerint: „peres felek között 2006. szeptember 27. napján bár írásba foglaltan megbízási szerződés nem jött létre, azonban szóban az erre vonatkozó megállapodásuk létrejött.”

A Nyíregyházi Törvényszék ítéletében az Ütv. 23. § (2) bekezdése értelmében: „a megbízási szerződés érvényességét az írásba foglalás elmaradása nem érinti, azonban a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli, és azt is, hogy a perben a megbízás tartalma bizonyításra került, az abban foglaltaknak az alperes a Debreceni Városi Bíróság előtt folyamatba volt P.22.422/2006. számú perben maradéktalanul eleget tett, valamint, hogy a perben a bíróság nem valamely alperesi mulasztás miatt rendelkezésre nem álló bizonyíték, hanem a bizonyítékok együttes értékelése alapján hozott határozatot.”

A Nyíregyházi Járásbíróság felé költségmentességi kérelmet nyújtottam be. Jövedelemmel nem rendelkezem, vagyonom pedig egy ingatlan ½ tulajdoni része, melynek forgalmi értéke 6.000.000.-Ft, kiadásaimat kölcsönből finanszírozom. A Nyíregyházi Járásbíróság 43. sz. végzésében a költségmentességi kérelmem vagyoni viszonyaira tekintettel utasította el. Fellebbezésemben előadtam, hogy ingatlanomat 3.000.000.-Ft végrehajtási jog terhel, másik felére a megnevezett perek perköltsége miatt kerül majd sor végrehajtás bejegyzésére. A Nyíregyházi Törvényszék 1.a.Pkf.20.252/2018/3. sz. végzésében elutasította költségmentességi kérelmemet. Véleménye szerint helyes volt az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy a felperes ingatlanvagyonnal rendelkezik, valamint jövedelemmel nem rendelkezik, havonta a 218.000.-Ft plusz rezszi díjat minden hónapban kifizet. „Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra következtetésre a rendelkezésre álló iratokból, hogy a költségmentesség kivételes engedélyezése feltételeként a rendelet 6. § (2) bekezdésében megjelölt egyéb olyan körülmény sincs, amely alapján megállapítható lenne, hogy a felperes létfenntartása veszélyeztetett.”

A költségmentességi kérelem tájékoztatója 8. pontja szerint:

„ A bíróság akkor engedélyezi a költségmentességet, ha a fél (hozzátartozójának) jövedelme nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét és egyéb vagyona – kivéve az életszükségleti és berendezési tárgyakat- nincs. Engedélyezheti, ha –az egyéb körülmények figyelembevételével – a fél létfenntartása veszélyeztetett.”

Kengyel Miklós Magyar Polgári Eljárásjog könyvének 184. oldalán (311) megfogalmazza:

„ A fél részére költségmentességet kell engedélyezni, ha a jövedelme (munkabére, nyugdíja, egyéb rendszeres pénzbeli juttatása) nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, vagyona pedig –szokásos életszükségleti és berendezési tárgyakon felül – nincs. Költségmentességben kell részesíteni – jövedelmi és vagyoni helyzetének vizsgálata nélkül- azt felet is, aki aktív korúak ellátására jogosult, vagy a szociális igazgatásról és a szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény szerint aktív korúak ellátására jogosult közeli hozzátartozójával él közös háztartásban (Kmr.6. § (1) bekezdés). „

Kengyel Miklós Magyar Polgári Eljárásjog könyvének 185. oldalán (312) megfogalmazza:

„ Annak a félnek, aki a költségmentességet kéri, jövedelmi és vagyoni viszonyait a 2/1968.(I.24.) IM rendeletben meghatározott módon kell igazolnia.”

A kölcsön nem jövedelem, nem vagyon, mivel azt vissza kell fizetni, az egy kötelezettség. A kitöltési útmutató szerint jövedelemem nincs, tehát nem éri el a 28.500.-Ft-ot. A szokásos körbe a lakhatás célját szolgáló ingatlanvagyon tartozik a Kúriai elemző csoport szerint. A Kúria Elnöke 2015. elején elrendelte a költségkedvezményekkel kapcsolatos bírói gyakorlatot vizsgáló joggyakorlat-elemző csoport felállítását. A csoport összefoglaló jelentése alapján a bírói gyakorlat a „szokásos” körbe a lakhatást célját szolgáló ingatlanvagyon, mely kisebb értékű, vagy ingatlan tulajdoni hányad nem zárja ki a kedvezmény megadását. Esetemben 1/2 tulajdoni hányadra vonatkoztatva, mely végrehajtással terhelt, más ingatlanvagyonnal és értékes ingósággal nem rendelkezem

A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 6. § (1) bekezdése szerint, ha a fél jövedelme nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, mely jelenleg 28.500.-Ft, vagyona pedig a szokásos életszükségleti és berendezési tárgyakon felül nincs, részére költségmentességet kell engedélyezni A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 6. § (1) bekezdése egyértelműen fogalmaz. Esetemben a 6. § (2) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatóak, mivel (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállnak.

Az Alkotmánybíróság 23/2018.(XII.28.) AB határozata, Indokolás (25) és (26) szerint:

„ (25) Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélkező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságoknak a jogszabály adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie. „

„(26) Az Alaptörvény 28 cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes forgalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezik a

tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.”

„ A bírósági eljárásokban a pártatlanság követelményének érvényesülését az eljárási törvények hivatottak biztosítani”/3192/2017.(VII.21.) AB határozat, Indokolás (15). A pártatlan bírósághoz való jog alapjogként, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik lényeges eleme, az adott bírósági ügyben eljáró bíróval, bírakkal szemben az ügy, valamint az abban részt vevő felek iránti elfogulatlanság követelménye /3192/2017. (VII.21.) AB határozat, Indokolás (13)/. A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye /36/2013. (XII.5.) AB határozat, Indokolás (48)/. A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében /3242/2012.(IX.28.) AB határozat, Indokolás (13)/. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik /lásd például:34/2013. (XI.22) AB határozat, Indokolás (25)/ Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát.” Alkotmánybíróság 3027/2018. (II.6.) AB határozat, Indokolás (62).

A 2006. szeptember 27. napján kelt meghatalmazásban rögzített „1.803.372.-Ft és járulékai iránti eljárásban” szövegből következik a Nyíregyházi Járásbíróság álláspontja szerint: „ tehát a peres felek között 2006. szeptember 27. napján aláírt meghatalmazással egyidejűleg a felek közötti megbízás tartalma a kivitelezéssel kapcsolatos hibás teljesítésből adódó igény érvényesítésére irányult. „

A Nyíregyházi Járásbíróság véleménye szerint: „ A Debreceni Városi Bíróság iratai alapján ugyanakkor az nem állapítható meg, hogy az alperes eljárását, képviselőjét, vagy annak módját a felperes, vagy fia kifogásolta volna, erre vonatkozóan sem írásbeli, sem a tárgyaláson tett nyilatkozat nem szerepel, ennek még csak arra utaló jele sincs, hogy valamely beadványt a felek személyesen adták be.”

A Nyíregyházi Járásbíróság azon felvetésemre, hogy az alperes megfelelő tájékoztatással sem látott el véleménye szerint:

„ A bíróság nem fogadja el a felperes azon hivatkozását sem miszerint az alperes őt nem tájékoztatta. E körben a bíróság figyelembe vette, hogy a Debreceni Városi Bíróság irataiból megállapíthatóan jelen per felperese valamennyi tárgyaláson részt vett, s saját nyilatkozata szerint is a tárgyalásról felvett jegyzőkönyvet kikérte, így a tárgyaláson elhangzottokról külön tájékoztatni nem kellett. Ugyanakkor jel per felperese a Debreceni Városi Bíróság előtti perben kijelentette azt is, hogy mivel korábban építőiparban dolgozott, így tisztában van vele, hogy a kivitelezés során felmerülő hiányosság megítélése szakkérdés, ebből következően a hibás teljesítés, szavatosság jelentésével, s annak következményei is ismertek előtte. Az eljárás során arra vonatkozó adat pedig nem merült fel, hogy mint megbízó az alperesi megbízottól valamely körülményre vonatkozóan tájékoztatást kér, s ilyen tartalmú irat a Debreceni Városi Bíróság iratai körében sem lelhető fel.”

Én ilyen kijelentést mely szerint ismertem a hibás teljesítés fogalma mit is takar, nem tettem. A 2006. november 3. napján 9. sz. jegyzőkönyvben ismerem el, hogy dolgoztam az építőiparban. Megjegyzem kívánom, hogy én könyvelőként annak tartalmával, hogy lehettem tisztába, mivel a bíróságok sem értelmezték megfelelően, ezért került sor a Kúria által az 1/2012. (VI. 21.) PK állásfoglalás kiadására, mely a hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekkel foglalkozik.

A Nyíregyházi Járásbíróság és a Nyíregyházi Törvényszék eljárása során az eljárásjogi és anyagi jogszabályokat nem tartották be. A Nyíregyházi Járásbíróság ítéletében a kereseti kérelmem és csatolt bizonyítékaim nem mutatja be, azokat nem vizsgálja, a vonatkozó jogszabályokat sem tartotta be, indokolás hiányával hozta meg a döntését. A pártatlanság látszatát, de magát a pártatlanságot is feltétel nélkül aláássa az a bírói eljárás, mely az alperes jogellenes magatartásának vizsgálatát nem végzi el, de ennek ellenére a már bemutatott megállapításokat teszi, alperesi hivatkozások nélkül, illetve az alperesi előadást fenntartás nélkül magáévá tette. A Nyíregyházi Törvényszék a fellebbezésemben foglaltakat figyelmen kívül hagyja, konkrét a jogszabálynak megfelelő megállapítás helyet, általános, valódi magyarázattal nem szolgáló indoklással hagyja helyben az elsőfokú bíróság ítéletét. Megállapításai nem elégíti ki a szükséges alaposságot. Kritika nélkül átvette az elsőfokú bíróság megállapításait. A határozatának indokolása a már bemutatottak alapján nem felel meg sem az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének, sem pedig annak megváltoztatására vonatkozó előírásoknak. Ezzel a jogorvoslathoz való alkotmányos jogomtól fosztott meg. A bíróságoknak nem volt más céljuk, minthogy a pártatlanság látszatát is felrúgva rögzítsenek egy jogszabálysértő állapotot az alpereseknek kedvezve.

A „ tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás kimenetelét. „ 3375/2018. (XII.5.) AB határozat Indokolás (35).

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás (24):

„ Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tisztességes eljáráshoz való jog magába foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen ezt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság végelegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.”

Önmagában esetemben a bírói út igénybevételének formális biztosítása volt csak meg. A Nyíregyházi Járásbíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványait megszegve, valamint, mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget megsértve, annak mellőzésére magyarázatot nem ad, hogy keresetemet miért nem bírálta el, így arra sem, hogy adott jogkérdésre irányadó hatályos jogi normákat miért nem alkalmazza. A Nyíregyházi Törvényszék fellebbezésem figyelmen kívül hagyva az abban foglaltakat nem vizsgálta, arra az idézet megállapításokat tette. Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ezzel a jogorvoslathoz való

jogomtól, illetve annak esélyétől megfosztott, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést az ügyemben.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a leírtak alapján állapítsa meg a a Nyíregyházi Járásbíróság 25.P.20.989/2016/68. sz., és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítéletének Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A Pp. 359/C § (2) bekezdése alapján, az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

A fentiekre tekintettel, tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, szíveskedjen az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen a Nyíregyházi Járásbíróság 25.P.20.989/2016/68. sz., és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítéletének végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Budapest, 2019. február 18.

Tisztelettel:

[Redacted signature block]

Melléklet:

- Nyilatkozat és indítvány a személyes adatok nyilvánosságra hozataláról
- Kérelem a Nyíregyházi Járásbíróságnak
- Nyíregyházi Járásbíróság 2018. július 6. napján kelt 25.P.20.989/2016/68. sz. ítélete
- 2018. augusztus 29. napján kelt fellebbezésem
- Nyíregyházi Törvényszék 2018. november 27. napján kelt 1.Pf.21.370/2018/4. sz. ítélete